

Redegørelse vedrørende afdelingen for Rumænien perioden 2003.

Som bekendt, mistede vi vort gode lager i den tidligere Teknikum bygning i Sønderborg, der nu er ombygget til kontorer. Trods kommunens gode hensigter, lykkedes det ikke at finde et alternativ i Sønderborgområdet, hvor vi jo har arbejdet ud fra siden – 97. Vi mødte mange positive tilkendegivelser, men desværre viste det sig umuligt, at finde en passende facilitet til vort lager. Vi har gennem aviser, radio, ejendomsmæglere samt personlig kontakt til kommuner og private, ikke formået at finde et nyt lager. Som en midlertidig løsning, fik vi tilbudt plads i Søgård-lejren, hvilket er meget taknemlige for. Det har været til stor hjælp. I en samtale med Clip-rens Og senere advokatfirmaet Compass i starten af 2004, lykkedes det d. 19. februar at etablere vort lager i den tidligere renseribygning i Rødekre. Vi er meget lykkelige for dette initiativ og glæder os over den fine facilitet, der muliggør en effektiv planlægning i forbindelse med indsamling og sortering af hjælpen til Rumænien.

Vor arbejdsform, hvor vi først besøger institutioner, skoler, hospitaler og private børnerige fattige familier, hvorefter vi gennem samtale beslutter, hvordan vi kan hjælpe. Herefter indsamles de ønskede effekter og transporten gennemføres, med tilskud fra Udenrigsministeriet. Vi er altid med ved leveringen, for at sikre os, at det leverede anvendes som aftalt.

Denne arbejdsform kan ses som et fordyrende element i hjælpen, men vi anser det for en nødvendig foranstaltning og afholder selv den største del af udgiften ud af egen lomme. Når alt er afleveret, starter vore besøg til allerede kendte samt nye modtagere, samtidig med hjem-rejsen. Hele turen tager ca 9 – 10 dage og under hjemturen, planlægger vi næste transports indhold.

Dette system, hvor vi selv er til stede, ved læsning - og aflæsning, giver den gode kontakt og bedre forståelse af de aktuelle behov og ønsker.

Bortset fra ovennævnte problemer gik året godt. Vi gennemførte 4 transporter, hvor den sidste var i september 2003.

Vore modtagere.

I byen Cluj-Napoca i Transylvanien, har vi et nært samarbejde med Umanitara ” Filantrop” som er vor første modtager på ruten. Lederen Mr. Joseph Felmeri gør et stort arbejde omkring indførslen af transporten til Rumænien, Told papirer etc. samtidig med, at han i kraft af sit job, har kendskab til de lokale institutioners behov. Han har også ledelsen af en frivillig lægekonsultation, hvor alle arbejder gratis og hjælper derved de fattige, der ikke kan betale lægen.

I den østlige del af Rumænien, når vi til Iasi Amt i Moldavien. Amtet der grænser op til Ukraine og den russiske del af Moldavien. Her besøges multihandicapcentret ”Centre of Care and Assistance” i byen Hirilau. Vi startede her i 1998, hvor alt var kaos, men i et fælles hjælpearbejde med franske, hollandske og engelske organisationer, har vi efterhånden opnået et ”tåleligt” niveau for beboerne. Vore intentioner er, at fastholde hjælpen til denne institution, fordi behovet er enormt. En af vore

Aktiviteter i denne sammenhæng, er reetablering af centrets køkken, der betjener ca. 450 – 500 beboere med fuld kost. Hertil har vi modtaget kr. 200.000,- fra Tips og Lotto fonden og indkøbt danske maskiner hos Ken-Storkøkken Aarhus, hvilket har bevirket, at køkkenet nu kan gennemføre en regulær kostplan og ikke kun servere suppelignende måltider. Centret har selv renoveret lokalet i dette samarbejde.

I Iasi, en by på ca. 300.000 indbyggere, besøger vi Centre of Pneumologie, specielt børneafdelingen, hvor vi bringer senge, udstyr og legetøj. Her finder vi børn i alle aldre fra 0 – 18 år, med alvorlige lungesygdomme, De fleste patienter er uhelbredelige og skal tilbringe

resten af deres ofte korte liv her. Den herskende fattigdom bevirker, at i flere tilfælde "glemmes" børnene og besøgene stopper. Her forsøger hospitalet at sætte ind, men økonomien sætter hurtig grænse for initiativets gennemførelse.

I Iasi forsøger vi også at hjælpe "Centrul Maternal Iasi", et center for unge 12 – 18 års kommende mødre. Uheldige piger, der er smidt ud hjemmefra og kun har gaden som hjem og ofte prostitution, som eneste udvej for at klare dagen og vejen. Centret indkvarterer dem, lærer dem almindelig husførelse, samt det at passe deres nyfødte baby. De bliver på centret, til man vurderer, at moderen kan varetage sig selv og barnets tarv. Herefter kan det være en familiepleje, eller at bo i lejlighed.

Gennem kontakten til en handicapsportsforening, forsøger vi at hjælpe forskellige personer med ustyr.

Et hjem for tidligere gadebørn, hvor 18 drenge introduceres til samfundet, modtager tøj, fodtøj og andre nødvendigheder. De ønsker sig telt / lejrudstyr, som de vil bruge i forbindelse med den personlige udvikling.

Skolerne Nicolina, Iasi, i Plugari, Kogalniceanu, Serbesti og senest Baeisti, modtager skolemøbler og klasseudstyr. Dette samarbejde bringer os i nær kontakt med byens beboere, hvor vi ofte kan afhjælpe den største nød.

I en situation bragte vi på lærernes foranledning en mængde tøj, som fordeltes i forbindelse med afleveringen. Resultatet var, at alle børn kom i skole næste morgen. Nu behøvede de ikke at blive hjemme på grund af manglende beklædning!!

Det private initiativ vor kollega Henriette Meyer og hendes "piger" gennemfører, med direkte økonomisk hjælp til fattige børns situation, er et velorganiseret tiltag, som Henriette gennemfører med stor succes. Fattige familier, måske invalide forældre hjælpes til at børnene får mulighed for at passe skolen og har tøj på kroppen.

Inflationen skaber støre og større problemer, arbejdsløse familier mister deres bolig og i gadebilledet ser vi tiggende børn, unge og ældre, hvoraf sidstnævnte ofte har et fysisk handicap.

Bybilledet ændrer sig gradvist til det bedre. Man fejer nu gaderne og dæmper støvet med vand, de mange huller i gaderne er ikke så store mere og langsomt ser vi at vinduerne udskiftes, man køber sin egen gasopvarmning, for at undgå "fællesskabets" efterhånden meget dyre varmetilførsel.

De familier der kan gennemføre dette, er hårdtarbejdende, har for det meste 2 jobs og en meget lang dag.

Landbruget består stadig af enmandslandbrug, der overvejende klarer sig selv og familien, men udvikler sig ikke, som kendt herhjemme. De har stadig de små stykker jord, placeret rundt omkring landsbyen, hvor alle bønderne bor.

Dog er der nu tiltag til, at landbrugskyndige ingeniører opkøber land og gennem EU ansøgninger, etablerer større effektive landbrug, med ko- svine- og fårehold.

Vi håber at kunne gennemføre mindst fire transporter dette år. Vi starter den første allerede d 22 marts, som går til Gluj - CIA -Hirlau - Baiesti skole , Maternal Center i Iasi, og lasten består af tøj, madrasser, sengetøj, skolemøbler, senge og mange andre ting.

Afdelingen for Rumænien
EECA. Arne Vindbjerg